

Udgangen af den Maaned, som følger efter den Maaned, hvori Opkrævningen kunde finde Sted.

Dette Forhold har imidlertid medført, at Udpantningsfristerne for de personlige Skatter og Ejendomsskatterne er blevet indbyrdes afvigende, hvilket kan medføre praktiske Vanskeligheder, hvorpaa man næppe har haft Opmærksomheden henvendt ved Vedtagelsen af Loven af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

Selv om man bortser fra, at Forholdet adskillige Steder vil kunne faa en ikke tilstregende Virkning med Hensyn til kommunal Valgret, er Ændringen, som er foreslaaet, meget ønskelig under Hensyn til, at man i mange Kommuner næppe er tilstrækkelig

opmærksom paa den Forandring, som er sket angaaende Betalingsfrist og Udpantningsfrist for de kommunale Ejendomsskatter; heraf vil let følge, at Valglisten kan blive Genstand for berettiget Kritik.

For at afbøde de nævnte Ulemper har man fremsat dette Lovforslag, som alene gaar ud paa i Købstæderne og Landkommunerne at opretholde de forud for Ejendomsskatteloven af 31. Marts 1926 gældende Udpantningsfrister, som ved de forudgaaende kommunale Valg har været gældende.

En saadan Ændring har ikke Interesse for København og Frederiksberg, og man har derfor ladet disse to Kommuner være uberørt af den foreslaaede Ændring.